

A KÉKES TETŐ HŐSE

VALTER ATTILA | Még csak 22 éves a Tour de Hongrie magyar győztese, aki büszke a nagy győzelemre, de máris távolabbra tekint. Arra vágyik, hogy idővel a Tour de France-on, a Giro d'Italián vagy a Vueltán is legalább szakaszt nyerjen.

Hirtelen a középpontba került a Tour de Hongrie megnyerésével. Hogy viseli a túláradó szurkolói szeretetet és a fokozott médiaérdeklődést?

– Mindkettő jólesik, de ez még új nekem. Igaz, várhatóan a verseny után néhány héttel elmúlik. A szurkolói üzenetekre nem kell egyből válaszolnom, így levegőhöz jutok, ha viszont ötven újságírónak csak fejenként kétszer nem veszem fel a telefont, az rögtön száz nem fogadott hívás.

Mit jelent ez a győzelem önnek és tággab értelemben a magyar kerékpársportnak?

– Nekem mindenképp az eddigi legnagyobb sikerem, főleg a hazai közönség miatt. Ha külföldön nyerek hasonló kaliberű versenyt, az közel sem ugyanazt jelenti. Ami pedig a sportágat illeti: örülök, hogy annyit fejlődöttünk az elmúlt években, hogy újra magyar bringás nyerhette meg a hazai körversenyt, pedig a megmérettetés színvonala is nagyot emelkedett az utóbbi időben.

Ezt megelőzően 2005-ben nyert magyar, Lengyel Tamás. Ekkor Valter Attila hétesztendős volt.

– Amikor az édesapámmal, Valter Tiborral hosszú éveken át rivalizáló Lengyel Tamás győzött, én már bringás voltam. Lényegében beleszülettem a sportágba. Hegyikerékpárral kezdtem, aztán fokozatosan tértem át az országútra. Sok időt beleöltem a BMX-be és a gördeszkába is, valamint kipróbáltam a kézi és a kosárlabdát, de végül maradtam két keréken.

Eisenkrammer Károly fő szervező szerint olyan volt az idej Tour de Hongrie, mintha Hollywoodban írták volna. Egyetért?

– Ez magyar szemüvegen át éppúgy igaz, mint a csapatom, a CCC Pro Team szempontjából: a lehető legjobban alakult

a zárónap. Öt nap, öt győzelem a CCC-s mérleg, hiszen az utolsó szakaszt és az összetettet külön számolják. A helyszínen lévő rengeteg drukker mellett valószínűleg a tévé előtt is jóval többen követték nyomon minket, hiszen a Tour de France-szal egyszerre rajtolt el a hazai viadal, de a mi etapjaink kezdődtek hamarabb.

Egészen a kékesi befutóig melyek voltak a legfontosabb mozzanatok?

– Az utolsó egy kilométer a kulcs, nem számít, mi volt addig. Szerencsére nem volt olyan pillanat, hogy leszakadtam volna a mezőnyről, és küzdeni kellett, hogy meglegyen az idő, így – mondhatni – nyugis verseny volt. Sokat jelentett, hogy ismertem a hegyet, és míg mások rámentek a szakaszközi sprinthajrákra, azokat feleslegesnek éreztem, hiszen csak pár másodperc jóváírás járt érte, miközben azonos idővel voltunk. Egyértelmű volt, hogy aki elsőként ér a hegy tetejére, azé az összetett is.

A végén szinte repült, míg a riválisok mintha lassított felvételben camogtak volna.

– Pedig odáig is el kellett jutni, majdnem kétszáz kilométert kellett megtenni, de jól beosztottam az erőmet, és a fejem is végig tiszta volt. Valamint sokat számít a jól eltalált táplálékbevitel, a szupermotivációhoz kell az energiazselé és a rizsszelet is, a megfelelő folyadékpótlás mellett. A többiek is tudnak ilyen gyorsan menni edzésen, de a versenyszituáció más, nem mindegy, milyen állapotban vagy és eltalálod-e a megfelelő pillanatot a megindulásra.

– Kijelenthető, hogy ez egyfajta kárpótlás a budapesti rajttal megálmódott idej Giro d'Italiáért? Ott is rajtához állt volna.

– Itt is, ott is el akartam indulni, de a Giro más szint. Pedig egészen mást jelent ma már a magyar körverseny, mint néhány éve: aki ezekben a hetekben nem a Tour de France-on versenyez, az jó eséllyel Magyarországon van. Ahogyan a CCC, úgy az ellenfelek közül a Jumbo-Visma, a Trek vagy a Mitchelton esetében sem a legerősebb sorok érkeztek, de véletlenül nem került be senki. Minden csapatnak van olyan sztárja, aki megver-

NÉVJEGY

- 1998. június 12-én, Csömörön született.
- Pályafutását a szülővárosában kezdte, ahol amatőrként 2017-ig versenyzett.
- 2018 októberében a lengyel CCC Development Team kötött vele profiszereződést.
- 2019 decemberében a Magyar Kerékpáros Szövetség őt választotta az év férfi országúti kerékpárosának.
- 2020-tól a CCC Pro Team tagjaként folytatta pályafutását.

TIZENÖT ÉV UTÁN ÚJRA MAGYAR BRINGÁS GYŐZÖTT A TOUR DE HONGRIE-N. VÉGET ÉRT A BÜJT

hetett volna, például Vincenzo Nibali a Trekből vagy Primož Roglič a Jumbóból, de itt most főként a feltörekvő fiatal generáció képviseltette magát, amellyel egy szinten vagyok.

– Kevesen látnak rá a kerékpársport mindennapjaira. Hogyan változott meg az élete, amikor a lengyel hátterű CCC Pro Team profi versenyzője lett?

– Több segítséget, nagyobb odafigyelést kapok, valamivel jobb a felszerelés, de mindehhez nem kellett elköltöznöm otthonról. Ugyanaz az edzőm az idén is, mint tavaly, őt a profiktól kaptam. Több az edzőtábor; a versenyek száma közben nem nőtt, csak a minősége. Ha nem lennék CCC-s, valószínűleg a Tour de Hongrie lenne a legnagyobb verseny, amelyen elindulhatnék, így viszont nekem ez a legkisebb, mert bár közel áll a szívemhez, 2.1-es besorolású.

– Mennyit edz hetente, mennyit versenyez egy évben?

– Heti húsz óránál többet tekerek, 600-800 kilométer meg szokott lenni, előfordul, hogy 1000 is. A kilométerórát ez évre kipipáltam, már most majdnem ott tartok, mint a múlt esztendő végén. Szerintem egy országúti kerékpárosnak évente legalább 60 versenynapra szüksége van, ez a szám úgy 85-90-ig egészséges, annál több nem kell. Tavaly 75 napig jutottam. Az idei, járvánnyal terhelt esztendőben még csak 26-nál járok, de kitolódott a szezon. Ha minden jól alakul, a 40-50 azért meglesz. Ebben nincs benne a sok utazás, illetve edzőtábor. Békeidőben az Ibériai-félsziget a legjellemzőbb úti cél tréningezni, például Mallorca vagy Tenerife. Itthon Dobogó-kő a kedvencem, ott rengeteget gyakorlok, ami az idei Tour de Hongrie első szakaszán is a segítségemre volt.

– Melyek a rövid vagy akár hosszabb távon a céljai?

– A sportágat meghatározó háromhetes körversenyeken szeretnék indulni, így a Tour de France-on, a Giro d'Italián, a Vueltán. De mivel ezek már kézzelfogható célok, nem elég beérni az indulással, hanem lebegjen előttem a szakaszgyőzelem. Ha pedig az megvan, meg lehet próbálkozni az összetettel is, ami persze más kávéház egyelőre. Igaz, a Tour de Hongrie-t is már akkor meg akartam nyerni, amikor még a középmezőnyhöz tartoztam.

– Mit gondol, mi az ideális versenyzői életkor?

– Tavaly, 22 évesen nyerte Egan Bernal a Tourt, én most vagyok ennyi idős. Kelően tapasztalt, érett volt ahhoz, hogy megcsinálja ilyen fiatalon. Azt mondják, a 30-hoz közeledve érik meg úgy az ember, hogy az igazán nagy dolgokat véghez vigye, de például éppen a kolumbiaiak általában akkor már nem nagyon villognak. Bízom benne, hogy nem most értem a csúcsra, és mondjuk 26-28 évesen a lehető legnagyobb szinkronban lesz nálam az erő és a taktika.

– És a dopping jelentette skatulyából kitört már a kerékpár?

– Úgy érzem, már túl van a megtisztuláson a sportág. Elképesztő a szigor, állandó a kontroll, nemcsak az adott versenyen, hanem az év 365 napján. Bármiikor jönnek és letesztelnek. Más csapatokból nem tenném senkiért tűzbe a kezem, de azt tudom, hogy nálunk mindenki tisztán versenyez, és ugyanez valószínűleg elmondható a teljes mezőny legalább 90-95 százalékáról. Elenyésző lehet azoknak az aránya, akik nem riadnak vissza a csalástól, de nem éri meg. Könnyen lebukhatnak, és a nélkül is fel lehet érni a csúcsra. A tiltott szerekre nem lehet építeni, a profizmusra igen, legyen szó táplálkozásról, regenerációról vagy egy sportpszichológus alkalmazásáról.

– Mit csinál Valter Attila, amikor nem egy biciklin ül?

– Sportszervezőnek tanulok az Eszterházy Károly Egyetemen, a szabadidőmben pedig meghatározó az e-sport. Emellett olvasgatok, sorozatokat nézek, igyekszem minél több időt tölteni a családommal, a barátaimmal.

GYÖNGYÖSI BALÁZS

